

A° 1935.

N° 8.

PUBLICATIEBLAD.

PUBLICATIE van den 15den Januari 1935, waarbij
wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 16den No-
vember 1934 (Staatsblad No. 590), tot het stellen van regelen
voor Curaçao tot afweer van nadeelige gevolgen van beper-
kende bepalingen door vreemde Mogendheden getroffen ten
aanzien van het internationale betalingsverkeer.

A. 1035

A. 1035

PUBLICATIEBLAD

PUBLICATIEBLAD
van de
Rijks-
Bibliotheek
te
Amsterdam
1835

IN NAAM DER KONINGIN:

DE GOUVERNEUR van Curaçao.

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende dat het wenschelijk is voor *Curaçao* regelen te stellen tot afweer van nadeelige gevolgen van beperkende bepalingen door vreemde Mogendheden getroffen ten aanzien van het internationale betalingsverkeer;

Op de voordracht van den Minister van Staat, Minister van Koloniën, mede namens Onze Ministers van Economische Zaken, van Financiën en van Buitenlandsche Zaken van 9 November 1934, 4de Afdeeling, Bur. E.Z., n°. 14;

Den Raad van State gehoord (advies van 13 November 1934, n°. 33);

Gezien het nader rapport van den Minister van Staat, Minister van Koloniën, mede namens Onze Ministers van Economische Zaken, van Financiën en van Buitenlandsche Zaken van 16 November 1934, 4de Afdeeling, Bur. E.Z., n°. 5;

Gelet op artikel 25 van de „Wet Internationaal Betalingsverkeer 1934”, alsmede op artikel 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Curaçao*;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ I. *Algemeene Bepalingen.*

Artikel 1.

Dit Besluit verstaat onder:

1°: „verdrag”: alle verdragen en overeenkomsten inzake het internationale betalingsverkeer;

2°: „wet”: de Wet Internationaal Betalingsverkeer 1934;

3°: „de Commissie van Ministers”: de Commissie van Ministers bedoeld in artikel 4 van de statuten van het Nederlandsch Clearinginstituut;

4°: „storting bij het vereffeningsinstituut”: storting bij den kassier of op de postrekening van het vereffeningsinstituut.

Artikel 2.

1. De bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften zijn van toepassing op het internationale betalingsverkeer tusschen *Curaçao* en landen, waarmede een verdrag is gesloten of die door Ons zijn aangewezen, voor zoover niet bij dat verdrag of bij die aanwijzing anders is bepaald.

2. Bij intrekking van een aanwijzing, als bedoeld in het eerste lid van dit artikel, worden, zoo noodig, overgangsvoorzieningen getroffen.

3. De aanwijzingen en haar intrekking worden bekend gemaakt in *De Curaçaosche Courant*.

§ II. Invoer.

Artikel 3.

1. De Gouverneur van *Curaçao* kan bij besluit bepalen, dat invoer van goederen, ten aanzien waarvan de voldoening van het verschuldigde onderworpen is aan de bij verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften, alleen mag plaats hebben onder overlegging van door hem aangegeven documenten aan de ambtenaren van den buitendienst der belastingen of aan andere door of namens hem daartoe aangewezen ambtenaren.

2. De Gouverneur van *Curaçao* kan bij beschikking bepalen, dat in door of vanwege hem aan te wijzen gevallen en naar door of vanwege hem te stellen regelen, invoer, als bedoeld in het eerste lid van dit artikel, slechts is toegestaan tegen het storten van een voorschot of het stellen van zekerheid.

3. De daartoe bij of krachtens het eerste lid van dit artikel aangewezen ambtenaren kunnen den invoer beletten van goederen, ten aanzien waarvan niet ten genoegen van den Gouverneur van *Curaçao* wordt bewezen, dat zij niet vallen onder een voorziening als bedoeld in het eerste lid van dit artikel of onder een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid van dit artikel.

Artikel 4.

1. De Gouverneur van *Curaçao* kan bij besluit bepalen, dat invoer van goederen, van oorsprong uit of herkomstig van in artikel 2 bedoelde landen,

op grond van overeenkomsten, welke medebrengen, dat de waarde dier goederen niet, slechts ten deele of onwenschelijk laat overeenkomstig de bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften moet worden gestort,

slechts zal kunnen plaats hebben, nadat door of vanwege de Commissie van Ministers is verklaard, dat tegen die overeenkomsten geen bezwaar bestaat; hierbij kunnen nadere bepalingen worden gesteld.

2. Degene, die zonder dat de vereischte verklaring is verkregen of in strijd met bij een verklaring gemaakte nadere bepalingen, goederen invoert, is verplicht een bedrag gelijk aan de waarde dier goederen of het niet aan storting onderworpen gedeelte daarvan, aan het vereffeningsinstituut te betalen, behoudens kwijtschelding in bijzondere gevallen door den Gouverneur van *Curaçao*.

3. Het derde lid van het voorgaande artikel vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 5.

Onder invoer wordt uitsluitend verstaan invoer in 'het vrije verkeer in *Curaçao*, daaronder begrepen opslag in een particulier entrepôt en opslag in een Gouvernements-entrepôt als bedoeld in de „Algemeene Verordening In-, Uit- en Doorvoer 1908” (*Publicatieblad* 1908, n°. 33), voorzover de aangebrachte goederen daarin worden verpakt, gesorteerd of verwerkt; een en ander voor zoover niet in bijzondere gevallen of voor groepen van gevallen door den Gouverneur van *Curaçao* bij beschikking anders wordt bepaald.

§ III. Vereffeningsinstituut.

Artikel 6.

1. Als vereffeningsinstituut voor het internationale betalingsverkeer, vallende onder een verdrag of een aanwijzing als bedoeld in artikel 2, treedt op de stichting „Nederlandsch Clearing-instituut”, gevestigd te 's-Gravenhage.

2. In *Curaçao* treedt als agent van het Nederlandsch Clearing-instituut op een door den Gouverneur van *Curaçao* aan te wijzen persoon.

3. Het vereffeningsinstituut kan voor zijn bemoeiingen kosten in rekening brengen overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, lid 2, van de wet.

§ IV. *Betalingen aan het buitenland.*

Artikel 7.

1. De voldoening van schulden, ontstaan wegens of in verband met levering van goederen van oorsprong uit of herkomstig van in artikel 2 bedoelde landen, alsmede betalingen uit anderen hoofde aan of ten behoeve van personen, die in die landen zijn of waren gevestigd, is slechts geoorloofd door storting van het bedrag in guldens bij het vereffeningsinstituut.

2. Schulden, ontstaan wegens of in verband met levering van goederen als bedoeld in het eerste lid van dit artikel, vallen ook dan onder de bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften, indien de schuldeischer in het Koninkrijk of in een derde land is gevestigd. Het vereffeningsinstituut kan in bijzondere gevallen met machtiging van de Commissie van Ministers een andere regeling treffen.

3. Indien het te storten bedrag niet in guldens is uitgedrukt, moet de tegenwaarde daarvan worden gestort in guldens, berekend naar den wisselkoers van het betreffende vreemde geld ter beurse van Amsterdam van den beursdag, aan den dag der storting voorafgaande. Bij gebreke van een zoodanigen wisselkoers geschiedt de omrekening in guldens naar een telkens door De Nederlandsche Bank N. V. te Amsterdam vast te stellen koers.

Artikel 8.

1. Als storting in den zin van dit Besluit wordt mede aangemerkt betaling aan een in het Koninkrijk gevestigden gemachtigde, voorzover deze de goedkeuring van het vereffeningsinstituut tot het in ontvangst nemen van betalingen bezit.

2. Het vereffeningsinstituut kan deze goedkeuring onder nadere voorwaarden verleen.

3. Het vereffeningsinstituut kan krachtens machtiging van de Commissie van Ministers toestaan, dat de gemachtigde vorderingen op den schuldeischer rechtstreeks verrekenet met de ontvangen gelden.

4. Met inachtneming van het in het voorgaande lid van dit artikel bepaalde stort de gemachtigde de ontvangen gelden onverwijld bij het vereffeningsinstituut.

5. Het vereffeningsinstituut kan aan gemachtigden toestaan :

a. krachtens machtiging van de Commissie van Ministers vreemd geld om te rekenen tegen een anderen koers dan in artikel 7 wordt voorgeschreven;

b. de ontvangen gelden in ronde bedragen of op vaste tijdstippen te storten.

Artikel 9.

Storting van het verschuldigde overeenkomstig de bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften bevrijdt den schuldenaar.

Artikel 10.

Hij, die gelden bij het vereffeningsinstituut stort of die ingevolge artikel 8 of artikel 12 aan een gemachtigde of aan een derde rechtverkrijgende betaalt, is verplicht hiervan denzelfden dag aan het vereffeningsinstituut kennis te geven door inzending van een behoorlijk ingevuld en onderteeekend formulier, dat door het vereffeningsinstituut wordt vastgesteld en algemeen verkrijgbaar gesteld.

Artikel 11.

Derden kunnen ten aanzien van een schuld, waarvan de voldoening overeenkomstig de bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften behoort te geschieden, jegens den schuldenaar uit geenerlei hoofde eenig recht verkrijgen of uitoefenen, voor zoover zulks niet bij artikel 12 of bij een besluit, als bedoeld in artikel 30, al dan niet onder het stellen van nadere bepalingen, mocht zijn toegestaan.

Artikel 12.

1. Derden kunnen ten aanzien van een schuld, waarvan de voldoening door middel van storting bij het vereffeningsinstituut behoort te geschieden, ten gevolge van cessie, verpanding, het endosseeren van orderbiljetten of het trekken of endosseeren van wissels aan hun order jegens den schuldenaar rechten verkrijgen, mits de rechtshandeling wordt verricht onder bezwarenden titel en zoowel het uit dien hoofde aan hun voorganger komende

bedrag als eenig aan dien voorganger te verantwoorden overschot bij het vereffeningsinstituut wordt gestort.

2. Betaling aan een derde rechtverkrijgende in de gevallen, bedoeld in het vorige lid, geldt voor den schuldenaar als storting, doch alleen voorzover door dien derde aan den in het voorgaande lid voorgeschreven stortingsplicht is of wordt voldaan.

3. Het accepteren van wissels en het afgeven van orderbiljetten terzake van schulden, die door middel van storting behooren te worden voldaan is verboden, tenzij de verplichting tot storting in het stuk zelf tot uitdrukking is gebracht.

Artikel 13.

Indien zonder goedkeuring of bekrachtiging door het vereffeningsinstituut een schuld te niet gaat of een betaling geschiedt anders dan door middel van storting, bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit voor de voldoening of betaling voorgeschreven, is de gewezen schuldenaar of degene, die de betaling heeft gedaan, tot betaling van een gelijk bedrag aan het vereffeningsinstituut verplicht.

Artikel 14.

1. Binnen de grenzen en volgens de regelen door de Commissie van Ministers vast te stellen, kan het vereffeningsinstituut het doen te niet gaan van schulden en het verrichten van betalingen goedkeuren of bekrachtigen, onder ontheffing van den plicht tot storting, indien het betreft:

1°: rechtstreeksche verrekening van vorderingen;

2°: beschikking over een tegoed, getroffen door beperkende bepalingen van in artikel 2 bedoelde landen.

2. Het vereffeningsinstituut kan in andere gevallen van bijzonderen aard met machtiging van de Commissie van Ministers gelijke goedkeuring of bekrachtiging verleen.

Artikel 15.

De voorschriften, bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven, laten, voor zoover niet uitdrukkelijk anders is bepaald, onverlet het recht van den schuldeischer om ter bekoming van voldoening op de gewone wijze een rechtsvordering in te stellen. De deurwaarder stort het door ten uitvoerlegging van een vonnis ontvangen bedrag, na aftrek van de proces- en executiekosten,

overeenkomstig de bij het verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften.

§ V. *Dwangbevel.*

Artikel 16.

1. Het vereffeningsinstituut is bevoegd den schuldenaar van een opeischbare schuld, waarvan de voldoening ingevolge de bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften door storting behoort te geschieden, bij aangeteekenden brief met bericht van ontvangst, aan te manen om het verschuldigde binnen een daarbij te stellen termijn van ten minste tien dagen te storten, onder kennisgeving, dat hij daartoe anders op de bij het volgend artikel geregelde wijze zal kunnen worden gedwongen.

2. Het voorgaande lid van dit artikel vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van dengene, die ingevolge artikel 4, lid 2, of artikel 13 tot betaling aan het vereffeningsinstituut verplicht is.

Artikel 17.

1. Indien aan de aanmaning niet wordt voldaan, kan het verschuldigde worden ingevorderd bij dwangbevel, medebrengende het recht om de goederen van den schuldenaar zonder vonnis aan te tasten.

2. Het dwangbevel wordt door of vanwege den Gouverneur van *Curaçao* in Onzen naam uitgevaardigd en door den Kantonrechter op het eiland, waar zoodanig bevel moet worden ten uitvoer gelegd, *executoir* verklaard.

3. De beteekening en tenuitvoerlegging geschieden op de wijze als geregeld voor de invordering van belastingen door middel van dwangschriften.

4. De kosten van vervolging worden berekend als voor de invordering van belastingen door middel van dwangschriften. Het recht tot invordering bij het dwangbevel strekt zich uit tot deze kosten.

Artikel 18.

1. De tenuitvoerlegging van het dwangbevel wordt geschorst door een met redenen omkleed verzet. Deze schorsing kan in kort geding worden opgeheven.

2. Het verzet wordt ingesteld door dagvaarding van den gene, die het dwangbevel heeft uitgevaardigd, voor den Kantonrechter, die dit executoir verklaard heeft.

3. Het verzet kan niet gegrond zijn op de bewering, dat de aanmaning niet ontvangen zou zijn.

4. De rechter is vrij in de verdeeling van den bewijslast.

§ VI. *Uitbetaling door het vereffeningsinstituut.*

Artikel 19.

1. De aanwending van bij het vereffeningsinstituut gestorte gelden ten behoeve van in het Koninkrijk gevestigde schuldeischers, wier vorderingen in verband met op het internationale betalingsverkeer toegepaste beperkende bepalingen zijn of worden getroffen, geschiedt door het vereffeningsinstituut.

2. De Commissie van Ministers bepaalt, welke vorderingen uit deze gelden zullen worden voldaan en in welke volgorde voldoening zal plaats vinden.

Artikel 20.

1. Betaling uit bij het vereffeningsinstituut gestorte gelden overeenkomstig de bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften, doet de vordering van den schuldeischer te niet gaan.

2. Toekomstige aanspraken op zoodanige betaling kunnen, met het oog op door den Gouverneur van *Curaçao* aan te wijzen doeleinden, worden overgedragen aan door den Gouverneur van *Curaçao* aan te wijzen personen en lichamen. De aanwijzingen en haar intrekking worden bekend gemaakt in *De Curaçaosche Courant*.

Artikel 21.

1. De schuldeischers, die aanspraak op uitbetaling maken, zijn verplicht hun vorderingen bij het vereffeningsinstituut in te dienen door middel van een behoorlijk ingevuld en onderteekend formulier, dat door het vereffeningsinstituut wordt vastgesteld en algemeen verkrijgbaar gesteld, onder overlegging van de door het vereffeningsinstituut verlangde bewijsstukken.

2. Het vereffeningsinstituut is bevoegd de toelating van een vordering afhankelijk te stellen van de overlegging van nadere bewijsstukken en van een onderzoek door een of meer van zijnentwege aangewezen deskundigen.

Artikel 22.

De schuldeischers, die krachtens dit Besluit uitbetaling ontvangen, zijn verplicht, naar gelang zij uitbetaling ontvangen, de aanspraken, welke zij in verband met hun vorderingen hebben, aan het vereffeningsinstituut over te dragen.

§ VII. *Handelingen of overeenkomsten, welke de werking van een verdrag of van dit Besluit kunnen verijdelen.*

Artikel 23.

1. Voorzoover door een handeling of overeenkomst, verricht of aangegaan na het sluiten van een verdrag of na een aanwijzing van een land overeenkomstig artikel 2, de toepassing van voorschriften, gegeven bij dat verdrag of bij of krachtens dit Besluit, kan worden verijdeld, kan de Gouverneur van *Curaçao* voorschrijven, dat daarmede bij die toepassing geen rekening zal worden gehouden; de daartoe strekkende beschikking is met redenen omkleed en wordt aan den belanghebbende in afschrift toegezonden bij aangeteekenden brief met bericht van ontvangst.

2. De Gouverneur van *Curaçao* kan bij besluit algemeene bepalingen van gelijke strekking vaststellen voor handelingen of overeenkomsten, welke na die bekendmaking worden verricht of aangegaan.

Artikel 24.

1. In geval van onzekerheid, in hoever met een bepaalde voorgenomen handeling of overeenkomst bij de toepassing van voorschriften, gegeven bij een verdrag of bij of krachtens dit Besluit, rekening zal worden gehouden kan de belanghebbende aan den Gouverneur van *Curaçao* uitspraak vragen.

2. Een uitspraak, dat met een bepaalde handeling of overeenkomst rekening zal worden gehouden, is niet bindend, indien de belanghebbende een onjuiste of onvolledige voorstelling van zaken heeft gegeven.

§ VIII. *Strafrechtelijke bepalingen.*

Artikel 25.

1. De in artikel 20 juncto artikel 25, lid 2, van de wet genoemde strafbepalingen zijn ook van toepassing op feiten buiten *Curaçao* gepleegd.

2. In geval van het doen te niet gaan van een schuld kan de vervolging mede plaats hebben voor den Rechter, binnen wiens rechtsgebied handelingen zijn verricht, waardoor de schuld is ontstaan.

Artikel 26.

Ingevolge artikel 21, juncto artikel 25, lid 2, van de wet is strafbaar met de aldaar genoemde straffen:

1°: hij die handelt in strijd met het verbod gegeven in artikel 12, lid 3;

2°: hij die niet, niet tijdig of niet ten volle voldoet aan zijn verplichting tot kennisgeving aan het vereffeningsinstituut ingevolge artikel 10;

3°: hij die ter bekoming van uitbetaling op een vordering een onjuiste opgave doet of een ter zake dienend feit verzwijgt.

Artikel 27.

1. Met het opsporen van de in het voorgaande artikel en in de artikelen 20, lid 1 en lid 2, 21 en 22, juncto artikel 25, lid 2, van de wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve zij, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van strafbare feiten, mede belast:

a. de ambtenaren van den buitendienst der belastingen;

b. zij, die daartoe door den Gouverneur van *Curaçao* zijn aangewezen.

2. De opsporingsambtenaren kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle bescheiden, waarvan zij voor de goede vervulling van hun taak inzage noodig oordeelen.

3. Zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, daaronder begrepen lokalen, erven en woningen, waarin of waarop zich naar redelijk vermoeden voorwerpen kunnen bevinden, leidende tot opsporing van de in het eerste lid bedoelde feiten. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

4. In woningen treden zij tegen den wil van den bewoner niet binnen dan voorzien van een bijzonderen schriftelijken last van den betrokken ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht of van een hulp-officier van Justitie.

Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd zich van bepaalde door hen aangewezen personen te doen vergezellen. In dat geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.

§ IX. *Overgangsbepaling.*

Artikel 28.

Ontheffing van de verplichting tot storting bij het vereffeningsinstituut wordt verleend voorzover ten genoegen van het vereffeningsinstituut wordt bewezen, dat een schuld, ontstaan wegens of in verband met levering van goederen, van oorsprong uit of herkomstig van in artikel 2 bedoelde landen, reeds was vervallen en voldaan vóór den dag van de inwerkingtreding van dit Besluit.

§ X. *Slotbepalingen.*

Artikel 29.

De Gouverneur van *Curaçao* kan bij besluit bepalen, dat in door of vanwege hem aan te wijzen gevallen of groepen van gevallen, al dan niet onder daarbij te stellen voorwaarden, ontheffing van de bij of krachtens dit Besluit gegeven voorschriften kan worden verleend.

Artikel 30.

Al hetgeen verder met betrekking tot de uitvoering van een verdrag of van dit Besluit nadere regeling behoeft, zal door den Gouverneur van *Curaçao* bij besluit kunnen worden geregeld.

Artikel 31.

Dit Besluit treedt in werking met ingang van den dag volgende op dien, waarop het in *Curaçao* zal zijn afgekondigd.

Artikel 32.

Dit Besluit kan worden aangehaald als „Besluit Internationaal Betelingsverkeer *Curaçao* 1934”.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit Besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 16den November 1934.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Koloniën,
H. COLIJN.

De Minister van Economische Zaken,
STEENBERGHE.

De Minister van Financiën,
OUD.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
DE GRAEFF.

Uitgegeven den zeventienden November 1934.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 15den Januari 1935.

VAN SLOBBE.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

R. BOSKALJON.

Uitgegeven den 15den Januari 1935.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
R. BOSKALJON.